

Bressiaanse vissers aan het woord met verhalen uit lang vervlogen tijden.

Breskens, gelegen aan de zuidelijke oever van de Scheldemonding, is onlosmakelijk verbonden met het woord "visserij". Aan het aan de zuidelijke oever van de rivier de Westerschelde gelegen Zeeuws-Vlaamse dorp Breskens is onlosmakelijk het woord visserij verbonden. Dit jaar (1989) is het 110 jaar geleden dat Daniël Hoogstad met de botter BR 1 voor de eerste maal vanuit haar haven ter visvangst uitvoer.

Sedertdien kent het kleine dorp een bloeiende visserij. Haar schepen vormen al jaren een toeristische trekpleister. Wie waren het die in jaren van weleer vakmanschap bundelden en hard vochten om hun wereld van schepen te maken tot wat ze nu is: een uiterst moderne. Wie kan zich nu nog inleven in het feit dat tot rond de jaren twintiger dertiger jaren van deze eeuw er stilte heerste op zee? De wind die de zeilen deed klapperen, de zee die tegen de stompe steven van een zeilbotter stampte, of het gekraak van de riemen als naar de thuishaven geroeid moest worden waren de enige geluiden. Het gebonk van motoren bestond nog niet ...

Het was de tijd toen in donkere nachten de stormlantaarn, die aan het voorstag hing, de enige verlichting vormde. Deze op petroleum brandende lantaarn werd de 'vleermuis' genoemd. En wie kan zich voorstellen dat op menig scheepje het eerste elektrische licht aan boord een lampje boven het kompas was, dat door middel van een dynamo van een oude fiets, op het vliegwiel van de motor werd voorzien van stroom? Aan het woord in dit werkje 'vissermans ' over de tijd waarin de wortels van de Breskensse visserij liggen. Een tijd waarin romantiek en werkelijkheid zij aan zij gingen, waarin de zee nog aan de visser behoorde. Een tijd om nooit te vergeten

Dank gaat ook uit naar het bestuur van visserijvereniging "Ons Belang" uit Breskens, met als secretaris en waarnemend voorzitter P.J.V. de Baare, dat het tot stand komen van deze verhalen mogelijk maakte.

Dank ook aan alle anderen, waaronder vele vissers, voor hun adviezen en bereidwilligheid.

De korte verhalen in dit boekwerkje maken duidelijk dat het vissersleven niet van gevaar onbloomt is. Elke vissersplaats kent de prijs die er in het verleden voor betaald is. Ook Breskens kent haar vissersleed.

*Hoe vele arme visschers straf
Vonden reeds in de golven hun graf
Terwijl hij daar op zee in storm en wind
Daar 't brood verdient voor vrouw en kind
Hoe menig jong visschersvrouw
Slijt met haar kroost d'r leven in rouw
En zoekt dagelijks wezenloos aan 't strand
Daar in de golven, haar dierbaarst pand*

De laatste maal dat het dorp getroffen werd was in 1971.. .. In de nacht van elf op twaalf januari dat jaar is de BR 16, met als naam 'André', vergaan. Een grootscheepse speuractie, waaraan mede deelgenomen werd door vissersschepen uit Vlissingen, Zeebrugge en Breskens, leverde niets op. De Raad voor de

Scheepvaart vermoedde, na onderzoek, dat een aan- of overvaring de oorzaak van de ramp was. Vier mannen verloren die nacht het leven. Het levenloze lichaam van schipper J.A.Vermeulen spoelde twaalf maart 1971 aan op het strand van Terschelling. Zijn zoon Jos en de andere opvarenden, Adrie Fenijn en Walter de Looze, zijn nooit meer gevonden. Het wrak van de BR 16 werd later gelokaliseerd door duikers van de Nederlandse mijnenjager H.M.Drunen op 51.29'.50" N en 002.04'.10" E. Als de dag van gisteren herinnert de Bressiaander zich deze ramp én de verslagenheid bij de families, die toen heerste.

*De zee geeft en neemt
Gij allen die wel eens aan den disch
Aan hunne vangst verknocht werd
Weet dat doorgaans de visch
Zoo vaak met den dood gekocht werd.
Weet als ge eens visch zult aanschouwen
Dat er nog vele kinderen en vrouwen
Om hun man en Vader nog rouwen,*

Jack Vader / Peter Verdurmen

Gedicht is uit bede der Noordzee-Visschers

[Verder naar alle vissersverhalen](#)